

زیر آسمان فیروزهای

غیبت سمفونی زاینده رود
در فستیوال سینما- حقیقت

پژمان نظر زاده آبکنار

● از رونق و شکوه زاینده‌رود، این رود کویر مرکزی ایران، در طول قریب به دو دهه اخیر کمتر نشانی باقی مانده است. دلایل متعددی در شکل‌گیری این افول شریک هستند که از میان آنها می‌توان به خشک‌سالی دهه‌های اخیر در محدوده وسیعی از کشور و همچنین مدیریت نادرست منابع آب در سال‌های گذشته نام برد. هر چه که اتفاق افتاده، امروز یافتن خاطیان شرایط حاضر راهی برای حل معضل خشک‌سالی نیست. قاعدا ت جست‌وجوی راهکارهایی برای این وضعیت بغیرنج ملی که مانند زخمی بر تن ناحیه مرکزی ایران ظاهر شده است مهم‌تر از جست‌وجوی دلایل این چیزی است که در گذشته بر سر این رود آمده است.

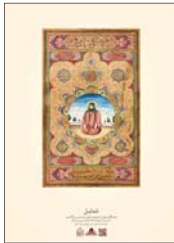

برهمن‌اساس و با حساسیتی که در سال‌های گذشته در میان گروهی از دست‌اندرکاران هنر اصفهان وجود داشت و با هم‌اندیشی افرادی در پایتخت که با خشک‌شدن این رود جاری مسئله دارند، ایده ساخته‌شدن یک مجموعه مستند گروهی با محوریت جایگاه فعلی زاینده‌رود شکل گرفت. امیر تاجیک، مدیر سابق و خوشام شبکه مستند، با حمایتی همه‌جانبه از این مجموعه و همکاری با مستندسازان فعال اصفهانی به دنبال این بود که با استفاده از امکانات موجود رسانه ملی به شرح این معضل بپردازد. بنابراین با فراخوان دریافت طرح و سپس انتخاب آثار اسالی، پروژه «سمفونی زاینده‌رود» به‌طور رسمی از سال گذشته آغاز به کار کرد. تنوع کارگردانان و طرح‌های دریافت‌شده، این نود را می‌داد که مجموعه سمفونی به شکل شایسته و همه‌جانبه‌ای با خشک‌سالی زاینده‌رود مواجه شود. نام‌هایی مانند فرشاد احمدی‌دستگردی، عزت پروازه، جمال اسکویی و عده‌ای دیگر که سابقه سال‌ها فیلم‌سازی را با خود دارند در میان اسامی دیده می‌شد. حضور سیدمحسن طباطبایی‌پور، تهیه‌کننده سابقه‌سینمای ایران و همچنین منوچهر منشی‌ر، مستندساز سرشناس و پیش‌کسوت ایرانی، با عناوین تهیه‌کننده و مشاور ارشد در کنار پروژه را می‌توان از عوامل اصلی بالابودن سطح کیفی فیلم‌ها دانست. هرچند برآوردهای مالی آثار، عدد شکستگری با خود نداشت، اما به دلیل اینکه پرداختن به موضوع حاد خشک‌شدن رودخانه، مسئله تمامی مستندسازان اصفهانی‌ حاضر در پروژه بود، کاستی‌ها و عدم تخصیص بودجه مناسب، مانع فعالیت و حرکت گروه سمفونی زاینده‌رود نشد. استفاده از مدیای تلویزیون و حجم وسیع مخاطبانش و همچنین حضور احتمالی آثار در جشنواره سینما- حقیقت این نوید را می‌داد که مسئله عمومی زاینده‌رود که در معرض دید هرروزه ایرانیان است در رسانه‌ها نیز با بازخوردی مناسب مورد توجه قرار گیرد. در پی فراخوان ارسال آثار به جشنواره سینما- حقیقت، اکثر آثار مجموعه سمفونی زاینده‌رود به این جشنواره ارسال شدند که اعلام نتایج اولیه آثار پذیرفته‌شده، حیرت و البته اعتراض علاقه‌مندان به زاینده‌رود را به‌همراه داشت. در میان بیش از ۱۰ اثر اسالی به جشنواره، نامی از مجموعه سمفونی زاینده‌رود دیده نمی‌شد. با توجه به ملی‌بودن معضل زاینده‌رود و همچنین فضای تبلیغاتی وسیعی که جشنواره بزرگ سینما- حقیقت در اختیار مستندسازان قرار می‌دهد، به نظر می‌رسد این امکان وجود داشت که با نگاهی دوراندیش‌تر و فراتر از مسائل درون سینما به این دسته فیلم‌ها توجه شود. در میان فیلم‌های اسالی به جشنواره، آثاری مانند «رودنامه‌خوانی» از فرشاد احمدی‌دستگردی، با نگاهی به ارتباط دوسویه هنرمند و رودخانه و «سرچشمه» از جمال اسکویی که به مسائل رودخانه از نگاه سرچشمه‌نشینان زاینده‌رود پرداخته بود، حاضر بودند که حذف این دو و سایر آثار افسوس علاقه‌مندان جدی سینمای مستند و همچنین فعالان محیط‌زیست و ناظران وضعیت فعلی زاینده‌رود را در پی داشت.

افتتاح نمایشگاه ویژه شمایل در موزه ملی ملک

● گروه هنر: نمایشگاه

ویژه شمایل و موزه کتابخانه مؤسسه ملی ملک افتتاح می‌شود. هم‌زمان از مجموعه شخصی محمدحسن شهردار، سابق تهران، در این مؤسسه رونمایی می‌شود. افتتاحیه نمایشگاه ویژه شمایل و آیین رونمایی از مجموعه شخصی محمدحسن ملک‌مدنی روز سه‌شنبه ۱۴ آذر ساعت ۱۵ در مؤسسه کتابخانه و موزه ملی ملک به آدرس خیابان امام‌خمینی (ره)، سردر باغ ملی، میدان مشق برگزار می‌شود.

گروه هنر: مستند- پرتره «مثل یک زن» که به زندگی خانوادگی و سیاسی فائزه هاشمی می‌پردازد، از جشنواره «سینما-حقیقت» حذف شد؛ جشنواره‌ای که هفته آینده آغاز به کار خواهد کرد و هر سال شاهد تازه‌ترین فیلم‌های مستند در این رویداد هنری هستیم؛ اما گویا ماجرای حذف این فیلم به رویکرد رئیس سازمان سینمایی درباره نمایش‌ن دادن فیلم‌هایی که به زندگی چهره‌های سیاسی زنده می‌پردازد، برمی‌گردد. همین موضوع اعتراض سازنده این اثر، مرژگان ایلائیو را به همراه داشته است. در ادامه صحبت‌های او را درباره چرایی ساخت فیلم و حذف فیلمش از جشنواره سینما- حقیقت می‌خوانید.

✂ خبر حذف مستند-پرتره «مثل یک زن» از جشنواره سینما-حقیقت جنجال زیادی به‌بارد و گویا تنها به این دلیل که به زندگی

فرد سیاسی زنده پرداخته شده، از این رویداد هنری کنار گذاشته شده است. کمی درباره روند ساخت این فیلم صحبت می‌کنید؟ چرا زندگی فائزه هاشمی برای شما جذاب شد و در نهایت فیلم مستندی از زندگی او را مقابل دوربین بردید؟

فروردین سال ۹۲ من به تیمی خصوصی که قرار شد فیلم انتخاباتی آقای هاشمی‌رفسنجانی را بسازند، دعوت شدم. در مدتی که آنجا بودم، برای اولین‌بار فائزه هاشمی و خانواده آقای هاشمی را از نزدیک دیدم و به نظم شخصیت‌هایی سینمایی آمدم. زمانی که آقای هاشمی رخصایت‌شد، آن گروه به ستاد آقای روحانی رفتند؛ اما من احساس کردم باید ارتباط خود را با فائزه حفظ کنم و فیلمی درباره او بسازم. به همین خاطر چند ماهی طول کشید تا اعتمادش را جلب کردم و بیشتر دوست و همراهش شدم. بلان‌هایی را از او گرفتم که تا الان هیچ‌جا ثبت نشده و برای اولین‌بار دوربین داخل خانه یک سیاست‌مدار زنده رفت. شاید دوستان مسئولیتی را در این زمینه قبول نمی‌کنند و این تفصیل شخصیت‌های سیاسی زنده صحبت می‌کنند؛ چراکه تا امروز سیاست‌مداران ما چراغ‌های خانه‌شان را روی هیچ دوربین و مستندی روشن نکرده‌اند، به‌جز وقتی که کاندیدای ریاست‌جمهوری می‌شوند؛ اما فائزه هاشمی این‌قدر این شجاعت را داشت که چراغ‌های خانه‌اش را روشن کرد و ما داخل خانه او رفتیم و تمام این دو سال را با هم بودیم. در این مدت اتفاقات متعددی در زندگی او رخ داد و تمام اینها ثبت شد. از همان روزهای اولی که فیلم در حال ساخت بود، پیشنهادهایی را برای پیش‌خريد فیلم از شبکه‌های خارجی داشتم؛ اما به دلیل اینکه قصد داشتم استقلال خودم را در این فیلم حفظ کنم، هیچ پیشنهاد و دخالت هیچ تهیه‌کننده‌ای را نپذیرفتم و با نهایت سختی و استقلال این فیلم را ساختم. تا‌به‌حال ۱۱ فیلم مستند ساختم‌ام و عضو انجمن مستندسازان خانه سینما هستم و خوشحالم که اولین پرتره سیاسی یک زن در ایران معاصر را ساختم.

✂ در این مدت خبر ساخت این فیلم رسانه‌ای نشد؟

هنر

حذف مستند فائزه هاشمی از «سینما-حقیقت» به روایت کارگردانش

خانواده هاشمی به نظرم شخصیت‌های سینمایی آمدند

همین‌طور است. بزرگ‌ترین ناشناسی که آوردم، این بود که همکارانی با من همراه بودند که به امنیت خبری فیلم توجه داشتند که حتی یک فریم عکس یا خبر از این فیلم بیرون نرفت و فیلم در سکوت و امنیت خبری تا جایی آمد که به جشنواره حقیقت ارائه شد. خبری تا نهایت از دوستان شنیدم در جشنواره حقیقت فیلم بسیار مورد توجه قرار گرفته است و هر پنج رأی هیئت داوران را کسب کرده است. هیئت داوران معتقد بودند که پربیننده‌ترین فیلم خواهد بود و اتفاقی جدید در تاریخ مستندنگاری ایران است. بعد از رأی‌گیری‌ها، مطمئن بودم فیلم انتخاب شده؛ اما روزی که اسامی را اعلام کردند، اسم فیلم را در خبرها ندیدم. وقتی به آقای طباطبایی‌نژاد اعتراض کردم که چرا فیلم حذف شده است؟ از قول آقای حیدریان، رئیس سازمان سینمایی، جمله‌ای گفتم مبنی بر اینکه درباره شخصیت‌های زنده سیاسی نباید فیلمی وجود داشته باشد. اعتراضم را به آقای حیدریان رساندم ایشان هم گفتند به‌هیچ‌وجه مسئولیتی را در این زمینه قبول نمی‌کنند و این تفصیل دبیر جشنواره است، مصداق اینکه فیلم درباره افراد

زنده سیاسی در جشنواره نباشد. بعد از آن، اعتراضم را به وزیر رساندم و از طریق خانم مولاوردی موضوع را در هیئت دولت با وزیر مطرح کردم و خانم مولاوردی صمیمانه کار من را پیگیری کردند. از طریق مجلس اقدام کردم و اعتراضم را به آقایان رساندم. از طریق آقای مازنی، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس، از طریق خانم پروانه سلحشوری و... به تمام این دوستان گفتم و موضوع را در حد نامه به رئیس‌جمهور نوشتم. اینکه دوستان مدعی شوند خبر نداشتند و مسئولیتش با دبیر

جشنواره است، کاملاً حرف غیرواضحی است. شخص وزیر و همین‌طور آقای حیدریان در جریان بودند. همه می‌دانستند این فیلم پرتره زندگی فائزه هاشمی است، حتی این را متذکر شدم اگر صحنه‌ای از فیلم مشکل

دارد، بگویند. گفتند هیچ‌جا مشکلی ندارد به‌جز در حد سه، چهار ثانیه تظاهرات ۸۸ در آن است که می‌توان حذف کرد؛ اما نمی‌توانید فیلمی ۷۵دقیقه‌ای را حذف

کنید.

✂ چه بخشی از این مستند برای شما جذاب بود؟

پردلی و صداقت فائزه هاشمی از همه‌چیز

مستند «مثل یک زن» به خاطر پرهیز از ورود به مسائل سیاسی و به دستور سازمان سینمایی از جشنواره سینما- حقیقت حذف شده است. در پی انتقاد مرژگان ایلائیو، سازنده مستند بلند «مثل یک زن»، از جشنواره سینما-

حقیقت با وجود رأی هیئت انتخاب، مرکز گسترش سینمای مستند و جوان این توضیحات را برای ایسنا ارسال کرده است: «مستند «مثل یک زن» بنا به دستورالعمل سازمان سینمایی که یکی، دو ماه قبل ابلاغ شده، امکان نمایش در جشنواره را ندارد. مدتی قبل از سوی سازمان سینمایی دستورالعملی ابلاغ شد مبنی‌بر اینکه اگر فیلمی مستند با موضوع پرتره فعالان جناحی و گروه‌های سیاسی کشور باشد، در جشنواره حضور نداشته باشد؛ آن هم به‌این‌دلیل که سازمان سینمایی نمی‌خواهد به مسائل سیاسی ورود کند. در این راستا قطعاً منظور، هر چهره سیاسی نیست؛ بلکه چهره‌های شاخص مانند‌پرو بوده است و مصداق این دستورالعمل فیلم خانم ایلائیو بود که درباره یکی از شخصیت‌های سیاسی اصلاح‌طلب، یعنی فائزه هاشمی، ساخته شده است.» فیلم «مثل یک زن» از سوی رئیس سازمان سینمایی اصلاً دیده نشده و منع تولید و پخش هم نداشته است؛ بلکه فقط امکان شرکت در جشنواره سینما حقیقت را ندارد.

برایم جذاب‌تر بود. اینکه اگر حرفی می‌زند، به‌هیچ‌وجه از حرفش عقب‌نشینی نمی‌کند و برخلاف مردان سیاست‌مدار که حرف‌هایشان چندلایه است و تفسیر و تغییر دارد، فائزه هاشمی به هیچ عنوان چنین آدمی نیست. شاید این تعبیر بهتری است که خلوت و جلوت فائزه هاشمی با هم تفاوتی ندارد. مادربودنش برایم مهم‌ترین جنبه زندگی‌اش بود؛ در رابطه با فرزندان و به‌عنوان یک همسر یا یک فرزند، در رابطه با افراد خانواده آدم جالبی است که تمامی اینها در فیلم نشان داده شده است.

✂ جایی گفتید که بیش از این پیشنهادهایی برای خرید فیلم داشتید، اگر فیلم در جشنواره سینما-حقیقت نمایش داده نشود، آیا مسیر جشنواره‌ای را ادامه خواهید داد؟

گزینه دیگری ندارم. جشنواره سینما- حقیقت تنها جایی است که می‌توان فیلم را ارائه داد، شاید در محافل خصوصی این را نمایش دهم. البته تلاش کردم اکران هنروتجربه را برای فیلم داشته باشم؛ اما متوجه شدم آنجا هم نیاز به تأیید سازمان سینمایی دارد. باید به این نکته هم اشاره کنم که این موضوع یعنی خبر ممنوعیت فیلم در جشنواره حقیقت، از سمت من صورت نگرفت و در تماسی که آقای گلیمکانی با آقای طباطبایی‌نژاد بر سر چرایی حذف مستند علی‌دهباشی از جشنواره داشتند، متوجه شدند فیلم من نیز حذف شده است و در صفحه اینستاگرامشان نوشته بودند که با آقای گلیمکانی تماس گرفتم اعتراض کردم و خبر توضیحی را نوشتمند. نکته جالب دیگری که باید به آن اشاره کنم، این است که آقایان در جشنواره سینما-حقیقت می‌گویند با نمایش‌ن دادن برخی فیلم‌ها می‌خواهند از جنجال سیاسی دور باشند و اتفاقاً آنها صحبت‌های خودشان را نقض می‌کنند. چرا تیتز زدید سیاسی‌ترین فیلم‌های روز در جشنواره سینما-حقیقت؟ چطور سیاست جهان اشکالی ندارد؛ اما فیلم‌های ایرانی نباید نمایش داده شود؟ چطور فیلم آقای منتظری را که سیاسی‌ترین و جنجالی‌ترین فیلم است، نمایش می‌دهید؟ فیلمی درباره هفت‌تیر در فهرست فیلم‌ها هست. آیا این فیلم‌ها سیاسی نیستند؟ فیلمی درباره آقای لاجوردی هست، اصلاً افتتاحیه با فیلم بانوی قدس ایران درباره زندگی همسر امام خمینی است، آیا اینها فیلم سیاسی نیستند؟ سال پیش فیلمی درباره صادق زیبا کلام داشتید، آیا سیاسی نیست؟ این چه عذر بدتر از گناهی است؟ اگر دوره‌های قبل، ارشاد به افراد پول نمی‌داد و می‌گفت طبایق سلیقه من نیست و هزینه‌ای پرداخت نمی‌کنم یا درباره برخی فیلم‌ها می‌گفتند در جشنواره باشید، اگر هیئت انتخاب رأی داد اعمال نفوذ می‌کنیم و می‌گویم به فیلم جایزه ندهید، امسال ماجرا فرق می‌کند؛ می‌گویند از سئوزه فیلم خوشمان نمی‌آید و فیلم در جشنواره هم دیده نشود. مگر درباره سیاست‌مداران مرده چه چیزی می‌خواهید بگویند که اگر خودشان زنده باشند نمی‌توان آن حرف‌ها را زد.

حرف‌ها را زد.

✂ چه می‌شود کرد؟

وزارت ارشاد، آموزش‌وپرورش و کانون پرورش فکری باید کارشناسان خود را در کنار این گروه‌ها داشته باشند که با راهنمایی‌هایشان از ضعف‌ها بکاهند و کار‌ها را بازپروری و اصلاح و در نهایت الگوی درستی را برای تئاتر کودک ایجاد کنند.

✂ آیا رابطه‌ای بین جشنواره و تئاتر کودک در اجرای عمومی هست؟

این رابطه خوشبختانه هست و در گذشته بیشتر گروه‌ها برای این جشنواره کار تولید می‌کردند، اما الان در جشنواره کودک تئاتر رضوی و جشنواره کودک تئاتر شهر این تولیدات انجام می‌شود، اما در جشنواره تئاتر کودک همدان تولیداتی که در یک سال گذشته اجرای عمومی داشته‌اند دعوت به جشنواره می‌شوند و این باعث می‌شود که از اجراهای باشتاب و دارای ضعف‌های بسیار جلوگیری شود.

✂ آیا به نسبت جمعیت بسیار کودک و نوجوان، تولیدات تئاتری ما برای این سنین تناسبی دارند؟

به‌هیچ‌وجه، ما خیلی کم کار کرده‌ایم برای بچه‌ها... من ندیده‌ام که این گروه‌های اندک هم با خون جگر دارند برای بچه‌ها کار می‌کنند چون بودجه گسترش‌یافته‌ای نداشته‌ایم و برای مثال در تالار هنر سعی بر آن شده که کارهایی با کیفیت هنری تولید و اجرا شود اما پالین‌بودن بودجه‌مانع از زباده‌شدن این تولیدات شده است، از آن سو نیز پالین‌آوردن سطح سلیقه مخاطبان در این نبود بودجه مؤثر است درحالی‌که بودن بودجه مصادف خواهد شد با حضور کسانی که دغدغه هنرمندانه در تولید تئاتر کودک دارند. متأسفانه در تلوزیون هم چنین چیزی مشهود است و ما کمتر تولیدات خوبی در آنجا می‌بینیم و سریال‌های مناسب این گروه‌ها هم خیلی کم است. متأسفانه همه در آنجا از روی دست هم بچی و همه از یک فرمول استفاده می‌کنند و بهترین هنرمندان این سلیقه‌ها باعث لذت‌گی خواهند شد. وجود عمومپورنگ‌ها تا به کی؟ مگر قطعی نویسنده است که تولیدات از نوشتن تهی شده‌اند. باید نویسندگان دیگر هم جذب کار شوند و چهار تا هنرمند تازه بیایوند و تنوع و نوآوری را در تولیدات کودک بیشتر کنند. این عموسلیمان، عموقلی، خاله‌شادونه و خاله‌بادوم و خاله‌گشمش نمی‌توانند برای بچه‌های امروز جذاب باشند.

در دهه ۶۰ تولیداتی مانند محله برویا و محله بهداشت با بهترین هنرمندان تولید و پخش شده‌اند که دیگر تکرار هم نشده‌اند. امروز دیگر تولید نمایش عروسکی و تولید تئاتر با حضور بازیگران هم دیده نمی‌شود و همین گروه‌های فعال نیز کمی‌کار شده‌اند. این در حالی است که تهاجم فرهنگی و حضور ماهواره‌ها و تولیدات کامپیوتری یک تهدید بزرگ برای بچه‌های ماست و ما در مقابل این همه‌ها هیچ برنامه و بودجه مدونی را در نظر نگرفته‌ایم. بدون بودجه کار فرهنگی انجام نخواهد شد و این کمبود باعث خواهد شد به‌ناچار به سوی کار بازاری بروند.

روزنه آبی

تئاتر درمانی معلولان

هادی سروری

کارگردان تئاتر

● سوم دسامبر یا دوازدهم آذر، روز جهانی معلولان است. از سال ۱۹۹۲ که با رأی مجمع عمومی سازمان ملل این روز رسمی شد، بنا بر این بود که شرایطی مهیا شود تا معلولان امکان پیوستن به همه امور هنری، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و... را پیدا کنند و شعاری هم برایش در نظر گرفته شد با عنوان «امکان دسترسی برای همه». برای رسیدن به این شعار اول باید شرایط را برای این قشر آسیب‌پذیر آماده کرد که امکانات شهری و اجرای قوانین مناسب نقشی مهم در این‌باره دارند. در کنار اینها تئاتر درمانی هم می‌تواند باشد. سال‌هاست کارگاه‌های تئاتر درمانی معلولان را برگزار می‌کنم که روی بسیاری از آنان تأثیرگذار بوده و البته تأثیرگذار روی خودم.

تئاتر درمانی تأثیری انکارنشده‌ی بر اجتماعی‌شدن و منزوی‌نبودن معلولان دارد؛ روندی که هم به سود شخص دارای معلولیت و هم به سود جامعه است. در کارگاه‌های تئاتر درمانی بخشی مورد نظر است که بسیاری از معلولان به دلیل وضعیت جسمانی یا ذهنی، با جامعه یا خانواده دچار چالش شده‌اند. ارتباط مستمر و اعتماد، بین تئاتر درمانگر و شخص دارای معلولیت اولین گام است. متأسفانه در کشور ما تئاتر درمانی معلولان مورد توجه قرار نمی‌گیرد و برگزاری جشنواره تئاتر درمانی معلولان هستند، فقط ارگان‌هایی که متولی اصلی معلولان هستند، فقط داده‌اند که خود این اسم‌گذاری یعنی فاصله‌گذاری و انزوا. ما یک تئاتر بیشتر نداریم و کسی که استعداد و عشق این کار را دارد، فرق نمی‌کند معلولیت داشته باشد یا نه. استیون هاوکینگ یک فیزیک‌دان مهم و تأثیرگذار است، ما نمی‌توانیم او را از دیگران جدا کنیم و بگوییم فیزیک معلولان! بسیاری از معلولان دچار انزوا و سرخوردگی هستند. کارگاه‌های تئاتر درمانی می‌توانند بسیاری از اشخاص دارای معلولیت را از انزوا خارج کرده و آنها را به اجتماع و فعالیت اجتماعی موردنظر خودشان بازگردانند. در این رهگذر اگر شخص گرایش و استعداد کار در تئاتر را داشت در این رشته فعالیت می‌کند. بدون شک تئاتر درمانی تنها راه‌حل نیست، اما راهی است تأثیرگذار.

جارجی

نشست خبری «جشنواره موسیقی کلاسیک ایرانی» برپا شد

● گروه هنر: نشست خبری دومین جشنواره موسیقی کلاسیک ایرانی، صبح روز شنبه، ۱۱ آذر، در تالار وحدت تهران برگزار شد. در ابتدای این نشست، امیر مردانه- مدیر اجرایی این جشنواره - گفت: دومین جشنواره موسیقی کلاسیک ایرانی، ۱۷ تا ۲۴ آذر در تالار رودکی تهران برگزار می‌شود. این رویداد دارای دو بخش اجراهای صحنه‌ای و بخش پژوهشی است. خوشحالم که درباره دومین دوره این رویداد صحبت می‌کنیم و این به معنی تداوم است. در این دوره اتفاقات خوب و خجسته‌ای رخ داد. حضور و حمایت‌های مجید کیانی، داریوش طلائی و علی‌اکبر شکارچی و نگاهشان به هنرمندان موسیقی کلاسیک ایرانی نشان داد که روند ما مثبت بوده است. سال گذشته نوید اتفاقات مثبتی را در سال جشنواره داده بودم و به همین دلیل امسال بخشی را برای بالابردن سطح علمی جشنواره قرار دادیم.

او اضافه کرد: در این بخش از فعالان این حوزه به دبیری دکتر مریم قره‌سو دعوت کردیم. حضور داریوش طلائی، رضا پوریززاده و بابک خضرائی اعتبار زیادی به این بخش داد. چندین سال است که «آنتوموزیکولوژی (موسیقی‌شناسی قومی)» در دانشگاه‌ها تدریس می‌شود، بنابراین نیاز به توجه ویژه‌ای در این بخش بود که عرصه‌ای ایجاد شود تا مقاله‌ها و پژوهش‌های این زمینه دیده شده و دانشجویان با ارائه مطالب خود قادر به دفاع و رقابت در این بخش باشند. «مردانه» با بیان اینکه تمامی اعضای شورای هنری این رویداد نسبت به سال گذشته تغییر پیدا کرده‌اند، اظهار کرد: این اتفاق خوب و باارزشی بود. ما به این دلیل این کار را انجام دادیم که بتوانیم از سلیقه کسانی که در حوزه موسیقی ایرانی فعال هستند استفاده کنیم و جشنواره را با توجه به سلیقه‌های مختلفی برگزار کنیم. ما امسال شاهد این هستیم که ۹۰ تا ۹۵ درصد اجراها و گروه‌های شرکت‌کننده نسبت به دوره پیشین متفاوت است. البته با نظر شورای هنری، یکی، دو مورد از گروه‌ها یا افرادی که در سال گذشته شرکت داشتند، امسال نیز حضور خواهند داشت. این پاسخ به اتهامی است که گاهی می‌گفتند ما اطرافیان خودمان را به این رویداد دعوت می‌کنیم. خوشحالم که به اندازه سال گذشته اجراهای جدید در این جشنواره برگزار می‌شود. همچنین در پایان این نشست، از بوستر دومین دوره جشنواره موسیقی کلاسیک ایرانی رونمایی شد.